

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Κυριακή ΙΒ΄ Λουκᾶ (Λκ. ιζ΄ 12-19)
(20ῆ Ἰανουαρίου 2013)

Λόγος εἰς τὴν θεραπείαν τῶν δέκα λεπρῶν
«καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν»

Θαῦμα μεγάλο καὶ πολλαπλὸ ἀκούσαμε στὴ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ. Τὴ θεραπεία τῶν δέκα λεπρῶν. Οἱ ταλαίπωροι αὐτοὶ ἄνθρωποι πραγματικὰ ὑπέφεραν. Ὅταν λοιπὸν ἀντίκρυσαν τὸν Κύριο Ἰησοῦ νὰ περνᾷ κοντὰ ἀπὸ τὰ μέρη τους, ἔσπευσαν νὰ Τοῦ ζητήσουν βοήθεια. Ἀκολούθησαν μὲ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη τὴν ὁδηγία ποὺ τοὺς ἔδωσε νὰ πάνε νὰ ἐξετασθοῦν ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς, καὶ τὸ θαῦμα ἔγινε. Στὸ δρόμο θεραπεύθηκαν ἀπὸ τὴ λέπρα.

Σήμερα ποὺ ἡ λέπρα ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ τὴν ἰατρικὴ ἐπιστήμη, ὑπάρχει μία ἄλλη «λέπρα», ἡ ὁποία βασανίζει κάθε ἄνθρωπο καὶ μόνο ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ τὴ θεραπεύσει. Εἶναι ἡ λέπρα τῆς ἁμαρτίας. Ἄς δοῦμε, λοιπὸν, σύμφωνα μὲ τὴ σημερινὴ διήγηση τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, πῶς μπορούμε νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ἡ ὁποία σὰν τὴ λέπρα προσβάλλει τὴν ψυχὴ μας.

1. Συναίσθηση τῶν ἁμαρτιῶν μας·

Τὸ πρῶτο ποὺ χρειάζεται προκειμένου νὰ καταπολεμήσουμε τὴν ἁμαρτία εἶναι ἡ συναίσθηση τῶν ἁμαρτιῶν μας. Εἶναι πολὺ σημαντικό ὁ ἀσθενὴς νὰ ἀναγνωρίζει τὴν ἀσθένειά του, προκειμένου νὰ τὴν καταπολεμήσει. Ὁ ἄρρωστος ποὺ δὲν καταλαβαίνει τὴν ἀδυναμία του, δὲν μπορεῖ νὰ δεχθεῖ τὰ ἀπαραίτητα φάρμακα γιὰ τὴν θεραπεία του. Ἀντίθετα αὐτὸς ποὺ συνειδητοποιεῖ τὴν ἀσθένειά του, ζητεῖ βοήθεια ἀπὸ τὸ γιατρὸ καὶ εἶναι πρόθυμος νὰ ἀκολουθήσει τὶς ὁδηγίες του.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι οἱ δέκα λεπροί, ἐπειδὴ ἀκριβῶς γνώριζαν ὅτι εἶναι ἀκάθαρτοι, στάθηκαν μακριά, «πόρρωθεν», καὶ ζήτησαν βοήθεια ἀπὸ τὸν Κύριο Ἰησοῦ χωρὶς νὰ τολμήσουν νὰ Τὸν πλησιάσουν. Κι ὅμως, ὁ Χριστὸς ἦταν τόσο κοντὰ τους! Διότι, ὅπως λέει ὁ Ψαλμωδός, «ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει» (Ψαλμ. λγ΄ 19). Ὁ Κύριος εἶναι κοντὰ σ' ἐκείνους ποὺ εἶναι συντετριμμένη

ἡ καρδιά τους καὶ θὰ σώσει ὅσους ἔχουν ταπεινὸ φρόνημα.

Αὐτὸ συμβαίνει καὶ στὴ δική μας ζωὴ. Ἡ συναίσθηση τῆς ἀμαρτωλότητός μας, γεννᾷ στὴν ψυχὴ μας τὴν ταπείνωση καὶ τὴν μετάνοια. Ἀλήθεια, ἐμεῖς ἔχουμε συνειδητοποιήσει πόσο ἀμαρτωλοὶ εἴμαστε ἢ δικαιολογοῦμε σὲ ὅλα τὸν ἑαυτὸ μας; Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης γράφει ὅτι «ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἀμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν» (Α΄ Ἰω. α΄ 8), δηλαδή, ἐὰν ποῦμε ὅτι δὲν ἔχουμε καμμία ἀμαρτία, ἐξαπατοῦμε τὸν ἑαυτὸ μας. Ἄν πάλι ἀντιλαμβανόμαστε πόσο πολὺ ἔχει μολύνει τὸ ἐσωτερικὸ μας ἡ ἀμαρτία, τότε δὲν θὰ πλησιάζουμε τὰ ἅγια Μυστήρια, πρὶν καθαρίσουμε τὴν ψυχὴ μας. Διότι ἂν ἓνας λεπρὸς φαίνεται ἀποκρουστικὸς στὰ μάτια μας, πολὺ περισσότερο δυσώδης καὶ ἀκάθαρτος εἶναι ὁ ἀμαρτωλὸς ἄνθρωπος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν ἅγιος, ἀμόλυντος καὶ καθαρὸς ἀπὸ κάθε ἀμαρτία.

2. Καταφυγὴ στὸν Κύριο·

Ἐφόσον λοιπὸν συναισθανθοῦμε τὴν ἀσθένεια τῆς ψυχῆς μας, ἐκεῖνο ποὺ ἀπομένει εἶναι νὰ καταφύγουμε στὸν παντοδύναμο ἰατρό, τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό. Οἱ δέκα λεπροὶ μὲ κραυγὴ ἰσχυρὴ ἐπικαλέστηκαν τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου. «Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς», φώναζαν. Κύριε Ἰησοῦ, ἐλέησέ μας! Μιὰ τέτοια ἰσχυρὴ κραυγὴ ποτὲ δὲν ἀφήνει ἀδιάφορο τὸν Κύριο. Θερμὴ καὶ δυνατὴ νὰ εἶναι καὶ ἡ δική μας προσευχὴ, ὅταν ζητᾶμε τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ: Κύριε, ἐλέησέ μας!

Καὶ ἀκόμα, ἡ προσευχὴ μας νὰ γίνεται μὲ ταπείνωση καὶ διάθεση ὑποταγῆς στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἀξιοσημείωτο ὅτι οἱ λεπροὶ δὲν ζητοῦσαν ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ τοὺς θεραπεύσει, παρὰ μόνο ἐπανελάμβαναν τὸ «Ἐλέησον ἡμᾶς». Κατέφυγαν στὸν Κύριο μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνη καὶ ὑπακοὴ σὲ ὅ,τι τοὺς ζητοῦσε. Ἔτσι, ὅταν ὁ Κύριος Ἰησοῦς, πρὶν ἀκόμη τοὺς θεραπεύσει, τοὺς ὑπέδειξε νὰ πᾶνε στοὺς ἱερεῖς γιὰ νὰ ἐξεταστοῦν, ἐκεῖνοι ἀμέσως τὸν ἄκουσαν! Δὲν ἀμφέβαλαν, οὔτε ἔφεραν ἀντίρρηση. Καὶ ὁ Κύριος ἔκανε τὸ θαῦμα! Ἐνῶ ξεκίνησαν λεπροί, στὸ δρόμο ἔγιναν ὑγιεῖς! Παρόμοια καὶ κάθε πιστὸς ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν θεραπεία τῶν παθῶν του καὶ καταφεύγει στὴ χάρι τοῦ Θεοῦ συμμετέχοντας στὰ ἁγιαστικὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, ὀφείλει παράλληλα νὰ ἀκολουθεῖ μὲ συνέπεια καὶ σταθερότητα τὴν ὁδὸ τοῦ θείου θελήματος. Πιὸ συγκεκριμένα, κάθε φορὰ ποὺ καταφεύγουμε στὸ μυστήριον τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως, γιὰ νὰ λάβουμε τὴν ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν μας, ἄς παίρνουμε τὴν ἀπόφαση νὰ ἀκολουθήσουμε στὸ ἐξῆς μὲ περισσότερη ἀκρίβεια τὶς ὁδηγίες τοῦ πνευματικοῦ. Γιὰ νὰ διατηρήσουμε τὴν ὑγεία τῆς ψυχῆς μας, ὀφείλουμε νὰ τηροῦμε τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας, ἀκόμη κι ἂν ἡ ἐφαρμογὴ τους μᾶς φαίνεται δύσκολη ἢ καὶ παράλογη...

Οἱ δέκα λεπροὶ θεραπεύθηκαν, διότι γινώριζαν τὴν ἀσθένειά τους, ζήτησαν βοήθεια καὶ ἀκολούθησαν πιστὰ τὶς ὁδηγίες τοῦ θείου Διδασκάλου. Ἄς συνειδητο-ποιήσουμε κι ἐμεῖς ὅτι ἔχουμε ἀνάγκη καθαρισμοῦ ἀπὸ τὰ πάθη μας. Κι ἄς κατα-φεύγουμε στὸν φιλόανθρωπο Θεὸ μὲ ταπείνωση, μὲ θερμὴ προσευχή, καὶ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στοὺς λόγους Του. Τότε ὁ Κύριος θὰ μᾶς καθαρίζει ἀπὸ τὴν πνευματικὴ λέπρα. Καὶ πάντοτε ὅταν δεχόμαστε αὐτὴ τὴν ὑψιστὴ δωρεά, ἄς μὴν παραλείπουμε νὰ εὐχαριστοῦμε τὸν ἅγιο Θεὸ γιὰ τὸ θαῦμα αὐτὸ ποὺ ἐπιτελεῖ στὴν ψυχὴ μας. Νὰ εἴμαστε εὐγνώμονες δοῦλοι Του, ὅπως κι ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δέκα λεπρούς, γιὰ νὰ Τὸν δοξάζουμε ὡς τὸν μοναδικὸ «ίατρὸ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν».

π. Γ.Κ.

[dkpdf-button]